

men her vil man indføre, at der skal Lovhjemmel til, for at den nuværende Procent skal kunne bibeholdes; det vil altsaa gøre det langt vanskeligere. Ganske vist tror jeg, at den fungerende Indenrigsminister ikke nærer saa stor Kærlighed til Kjøbenhavns Kommune, at han vilde give den Ret til at udskrive en Indkomstskat, der svarede til Kommunens Behov, men han er jo kun fungerende, og forhaabentlig vil der om ikke lang Tid komme en anden Indenrigsminister, der som mangeaarigt Byraadsmedlem vil have større Forstaaelse af Bykommunernes Stilling, og jeg tror, at for denne Minister vil det ikke være vanskeligt for Kjøbenhavns Magistrat og Borgerrepræsentation at gøre det indlysende, at det vil være nødvendigt at bevare den nuværende Skatteprocent, som efter de foreliggende Forslag, hvis de gennemføres, skal nedsættes fra 3 til 2. Jeg har Gang efter Gang protesteret imod, at man ikke vilde unde Kjøbenhavn det finansielle Selvstyre, som er indrømmet alle andre Kommuner i Landet, men i Aar ser jeg til min største Forbavselse, at nu vil man ikke blot ikke give Kjøbenhavns Kommune et saadant finansielt Selvstyre, men oven i Købet fratage de øvrige Kommuner det finansielle Selvstyre, de hidtil have haft. Der findes jo i det foreliggende Lovforslag Paragraffer, der gaa ud paa, at der herefter, naar disse Skattelove gennemføres, skal kræves et $\frac{3}{4}$ Flertal i Kommunalbestyrelserne eller Sogneraadene baade til at optage Laan og til at forhøje de bestaaende Skatter med Fradrag af den Lettelse, de faa gennem disse Love. Jeg havde ikke tænkt mig Muligheden af, at det første demokratiske Ministerium her i Landet vilde komme med Lovforslag, der i høj Grad indskrænke Kommunernes Selvstyre. Allerede efter de Skattevedtægter, der tidligere ere vedtagne her i Folketinget, og for øvrigt efter Henstilling fra Landstinget, som saa meget er optaget her efter Landstingets Henstilling, gav man Kommunerne et ganske artigt Snørliv paa. Det vil erindres, at P. Knudsen i Fjor foreslog at gøre dette Snørliv adskilligt mere elastisk, og det kunde der nok være Trang til, thi man vilde efter disse Skattevedtægter i adskillige Kommuner gøre den nuværende stigende Skala mindre stigende, end den er, altsaa foretage et Tilbage-skridt i demokratisk Henseende. Men her er noget nyt, som ikke en Gang Landstinget har foreslaaet, noget splinternyt, det er ikke blot et Snørliv, men en Spændetrøje, hvorved der sættes Bom for ny Ud-

gifter, og hvorved ny Fremskridt standses, medmindre $\frac{3}{4}$ af vedkommende Sogneraads eller Kommunalbestyrelses Medlemmer giver sit Samtykke dertil. Man lægger det altsaa i et lille Kapitalist- eller Storbondedefertals Haand, om der skal foretages ny Fremskridt eller ikke. Jeg forstaar ikke, at der ikke allerede af tidligere Talere er protesteret paa det skarpeste imod disse Bestemmelser, der gaa imod alt, hvad man fra Folketingets Side hidtil har hævdet om det kommunale Selvstyres store Betydning.

Jeg kan ikke sige andet, end at disse Forslag kaste et noget underligt Lys over den Tale, som Konseilspræsidenten holdt i Kongens Have i Sommer. Jeg hørte selv Talen, og de Herrer have sikkert alle læst den. Den højtærede Konseilspræsident talte om det Tillidsregimente, der nu herefter skulde findes i Landet. Men er det et Tillidsregimente at vise Kommunerne en saadan Mistillid, at man ikke tør lade et almindeligt Sogneraadsfertal eller et Kommunalbestyrelsesflertal bestemme, hvilke Skatter der skal udskrives, er det at vise Kommunerne Tillid? Dette gør mig Konseilspræsidentens Tale i Sommer ganske uforstaaelig. Men derimod nægter jeg ikke, at disse Bestemmelser kaste et ejendommeligt Lys over den Tale, som Landbrugsministeren holdt i Aalborg og gøre den — jeg maa beklage det — næsten for tydelig. Landbrugsministeren udtalte om den almindelige kommunale Valgret, som Konseilspræsidenten jo havde skrevet paa Regeringens Program, at naar Skattelovene vare gaaede igennem, skulde vi have en kommunal Valgretsreform. Konseilspræsidenten havde ikke knyttet nogen saadan Betingelse i Tid til den almindelige kommunale Valgret, men Landbrugsministeren knyttede denne Betingelse dertil, at først skulde Skattereformen gennemføres. Jeg beklagede det, men jeg tænkte: Naa, man vil sørge for, at de uretfærdige kommunale Hartkornsskatter afløses af retfærdige Skatter, inden man viser Befolkningen fuld Tillid. Men nu ser jeg, at man vil give Kommunerne Spændetrøje paa, før man fremsætter Forslag om at gennemføre almindelig kommunal Valgret. Men dette vil altsaa med andre Ord sige: Ja, vi ville fremlægge Forslag om, at den almindelige kommunale Valgret skal i Højsædet, skal til Bordet, men først vil man tømme Bordet, saa at der ingen Retter er; man vil sige til den almindelige kommunale Valgret: Velbekomme, nu kan du tage for dig af Retterne; men man vil sørge for, at